

Guia per a la provisió de comentaris interpretatius en els informes de bioquímica clínica

Aquesta guia la va preparar el Special Advisory Committee in Chemical Pathology i la va aprovar el consell del Royal College of Pathologists del Regne Unit el 30 de juliol de 1998. [La publicació original és al RCPATH Bulletin 1998;104:25. Citació recomanada per a aquest document: Reial Col·legi de Patòlegs del Regne Unit. Guia per a la provisió de comentaris interpretatius en els informes de bioquímica clínica.

Citació recomanada per a aquest document

In vitro veritas 2001; art. 3: </www.acclc.cat>.

1. La petició de mesures de magnituds bioquímiques inclou [implícitament] la sol·licitud de l'opinió d'un especialista [en Bioquímica Clínica o en Anàlisis Clíniques].
2. Els informes de bioquímica clínica haurien de complementar-se amb comentaris interpretatius quan fos apropiat, és a dir, quan es considerés que podrien ser potencialment beneficiosos per al pacient. Aquests comentaris poden generar-se informàticament (basats en regles preestablertes), però els criteris d'aplicació haurien de ser els mateixos que els fets individualment.
3. La pertinència dels comentaris interpretatius dependrà de:
 - la informació clínica subministrada,
 - la implicació clínica dels resultats,
 - la familiaritat del metge sol·licitant amb les magnituds mesurades i la interpretació dels resultats.
4. Els comentaris interpretatius poden ser apropiats en les circumstàncies següents:
 - quan està indicada una decisió sobre el tractament (el resultat pot discutir-se amb el metge sol·licitant en persona o per telèfon; idealment qualsevol consell que es doni hauria de confirmar-se per escrit i, com a mínim, hauria de registrar-se a l'informe el fet que el resultat s'ha discutit i s'ha donat un consell),
 - quan s'obté un resultat inesperat,
 - quan s'ha plantejat un problema concret però no està clar si el resultat el resoldrà,

- quan un metge ha sol·licitat la mesura d'una magnitud que no li és familiar.
5. Els comentaris interpretatius només els haurien de fer els facultatius especialistes que el director de laboratori cregui que tenen experiència i la qualificació apropiada per realitzar aquesta tasca.
 6. Tots els comentaris dels informes de laboratori haurien de ser entenedors. S'hauria de guardar una còpia dels comentaris al laboratori, preferentment en un arxiu informàtic amb els resultats als que fan referència. Si un informe de laboratori s'envia per correu se'n ha de guardar una còpia.
 7. En general, és probable que els comentaris interpretatius siguin més apropiat per als metges de medicina familiar i comunitària i per als metges d'hospital amb poca experiència que per als especialistes experimentats, encara que no sempre és així. És recomanable que els facultatius del laboratori esbrinin les necessitats dels seus usuaris pel que fa als comentaris interpretatius en lloc de suposar-les.
 8. Cal destacar que la "sobreinterpretació" dels resultats (especialment quan no es disposa d'informació clínica) pot ser contraproductiu.